

דורשי השם

מאמרים ופנינים יקדים לשולחן השבת מאת גדולי תורה ורבני ביהמ"ד 'דורשי'
בתוספת רעיונות משיעוריו ותורתו של הגאון הינוקא שליט"א
פרשת ויצא ט' כסלו תשפ"ג

מאמר הרב

מאת הגאון הרב יחזקאל צמח שליט"א מראשי ביהמ"ד 'דורשי ה'

מטה האלקים - מטה עוז ביד היהודי

יעקב אבינו הלך בודד לתוך הגלות בהיכלי הטומאה בבית לבן, ויצחק אבינו הקדים למסור בידו את המטה שנברא בבין השמשות, ובו השתמש יעקב לקרוע את הירדן כשברח מעשיו (תנחומא בובר ויצא ג), ולמד תורה לאור השמן שבמטה (פנחס רזא ר"פ ויצא), הוא המטה המיוחד שעבר מאדם הראשון לחנוך, ועד משה ודוד, והיה ביד המלכים עד החורבן, ועתיד לחזור לעתיד לבא (ילקוט חוקת רמז תשסג). ולכאורה הרי הניסים באו רק מכח האמונה והתפילה, ומה צורך במטה. ובפרט יעקב אבינו שהובטח מאת ה' יתברך שיהיה עימו וישמרנו בכל אשר ילך, וכי מי שהמלך הולך איתו, צריך לסגולה וסיוע.

אלא שהמטה נברא בבין השמשות להשיב בו את הדרך למלכות ה', ולכן נמסר המטה לאדם הראשון, כמו שר של המלך הנאמן לו בכל לב, שהלך להשיב את מלכותו, ולשם כך ניתן לו שרביט המלך. ובמטה האלהים יש סודות ודברים נוראים, שהיה פלא נעלם שאי אפשר להשיגו (ונקרא 'מטה האלהים' שמות ד, כ. שהוא כמו שרביט המלך, שכבר נמצאת בעולם, וגם בדוגמת העט של המלך - גושפנקא דמלכא, שכותבת וחוזמת ומיד נמשך ונעשה הכל על פיה), והיה בו כח דיבור (ילקוט שמות רמז קעא), וכח לבלוע (כמו שפרעה פחד שיבלע אותו עם כסאו). ונביא כמה התבוננויות ורמזים למעשה שיש ללמוד בענין המטה.

א. הרמז הראשון, שהמטה דומה לקו הנמשך מלמעלה למטה, כדי שיתבונן במטה ויזכור תמיד בכל נשימה ובכל תנועה את מטרת בריאתו בעולם, ליחד בין העולמות העליונים לעולמות התחתונים על ידי גילוי מלכותו יתברך.

ב. הרמז השני, שהמטה היה נדמה כקו קטן ועץ יבש (כי היה משתנה ומחליף פנים), לרמז שיראה את עצמו כמקל עץ יבש שאין לו קיום, ואין שום מציאות מלבד אור ה' יתברך.

ג. הרמז השלישי, שהמטה דומה לאות ו', כצינור הממשיך מלמעלה למטה, לרמז שכאשר עושה מופתים מכח המטה, ומשעבד את טבע הבריאה לכבוד מלכותו יתברך, יזכור היטב שהוא עצמו רק כמקל וצינור להשלים את רצונו יתברך בזה, ואינו פועל כלום ואין בו

שום כח ומעלה.

ד. הרמז הרביעי לכח התפילה, להזכיר לאדם שאין שום כח מבלעדי התפילה, שהיא השרביט שביד כל יהודי, המושך את השפע מלמעלה למטה, ומהתפילה נמשכים כל הטובות והישועות הניסים והנפלאות. וגם בעת שכוונתו לעשות לכבוד קונו, צריך להקדים תפילה בכל צעד וצעד. וזה הראה משה רבינו לפרעה הרשע, שהכח שלנו הוא כח התפילה, והוא הכח האמיתי שכל הכוחות בטלים מפניו ויכול לחולל כל הפלאות שבעולם.

וכחו של המטה נגלה למשה בסנה, שאמר לו הקב"ה "מזה בידך ויאמר מטה", כי מה שמיאן משה ללכת תיכף בדבר ה', נתכוין בזה לחקור אחר השלמת השליחות. כי משה התבונן שאפשר שלא יגמר התיקון בחייו, ויש דרך שאחר מתן תורה יהיה העגל, והמשכן, ומלחמות, ובית המקדש הראשון, וגלות, ובית המקדש השני וכו', ומשה חילה את פני השי"ת שתהיה גאולה שלימה שאין אחריה גלות.

והשיב לו ה' יתברך, שלאחר שיקבלו ישראל את עול מלכותו בהר סיני, כל המאורעות מושגחים מאיתו יתברך כאמצעי לגילוי מלכותו בכל מקום ובכל פינה בבריאה, ובאם יזדקקו ישראל לגלות, יבואו מכך למדרגות גדולות יותר.

וכן הייתה גם דרגתו של יעקב, שבכל מעשיו נתכוון על כבוד שמים, כאשר הלך לבנות את ביתו - הייתה מגמתו על מנת לבנות את בית ה', וכל השנים שעבד שם, היו תיקוני הנשמות מעמקי העמקים להשיבם אל אורו יתברך כמובא בזוהר הקדוש, וכל ענייני ביתו היו לכבודו יתברך כמשכן ה' ממש, ובזה הכין את היכולת לכל זרעו עם הקודש להיות אף הם בביתם כמקום להשראת השכינה.

וכן כל יהודי הוא משכן לשכינה הקדושה, ויכול הוא ליחד ליבו ולקשר דעתו בתכלית הנצחית על כבוד השי"ת ומלכותו. וכאשר ילך האדם כך כגיבור, וללא מורא ומורך לבב, יעשה ויצליח. כי כאשר האדם חזק ברצון התכליתי כרצונו יתברך, יהיה ה' יתברך עימו וישעבד אליו את טבע הבריאה.

רבינו תם	יציאת שבת	כניסת שבת
17:44	17:11	16:20 ירושלים לנדרים 40 דק: 16:00
17:40	17:08	16:17 תל אביב
17:39	17:07	16:16 חיפה
17:44	17:11	16:20 באר שבע

בפתח הגיליון

מאת הגאון הרב יעקב ישראל שליט"א

יִשְׁנֵנוּ מִדְּרָשׁ מִפְּרָסָם (מדרש רבה סח, ב)
שֶׁבִשְׂעָה שֶׁהֵלֵךְ יַעֲקֹב אֶל חָרֹן וְשָׁם גַּם
מָצָא אֶת זִוְגוֹ, אָמַר יַעֲקֹב כֹּה: "אֲשָׂא
עֵינַי אֶל הָהָרִים" כְּלוּמָר, אֲנִי נוֹשֵׂא עֵינַי
אֶל מָה שֶׁהַהָרִים שְׁלִי עֲשׂוֹ כְּשֶׁחֲפָשׁוּ
זִוְג וְלוֹמַד מֵהֶם - "אֲלִיעֶזֶר, בְּשָׂעָה
שֶׁהֵלֵךְ לְהָבִיא אֶת רַבְקָה, מָה כְּתוּב
בּוֹ? וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמָלִים מִגְמָלֵי
אֲדִנְיָ, וְאֲנִי לֹא נָזַם אֶחָד, וְלֹא צָמִיד
אֶחָד." כְּלוּמָר, שְׁאִין לִי תִקְוָה לְהַצְלִיחַ
בְּמִצִּיאת שְׂדוּךְ. "חֲזֹר וְאָמַר: מָה, אֲנִי
מְאַבֵּד אֶת בְּטָחוֹנִי מִבּוֹרָאִי? חֵס וְשָׁלוֹם,
אֲנִי מְאַבֵּד בְּטָחוֹנִי מִבּוֹרָאִי, אֲלֵא -
עֲזָרִי מֵעַם ה'".

וְאִךְ אֶפְשָׁר לומר עַל יַעֲקֹב אֲבִינוּ עַלֵּיו
הַשָּׁלוֹם, בְּחִיר הָאֲבוֹת, שֶׁהָיָה בְּתַחֲלָה
כְּמִתְיָאֵשׁ חֵס וְשָׁלוֹם, וְחָשַׁב שְׁאִין לוֹ
תִקְוָה, וְיָקַח אַחֵר כֹּה חֲזֹר וְאָמַר אֲנִי
מְאַבֵּד בְּטָחוֹנִי מִבּוֹרָאִי?

ה"שם מְשֻׁמָּאל", רַבִּי שְׁמוּאֵל
מְסוֹכָטְשׁוֹב זְצ"ל מְבָאֵר יְסוֹד עֲצוֹם
בְּאֵמוּנָה.

יֵשׁ הַמֶּאֱמָר בְּבוֹרָא לֹלֵא שׁוּם חֲשָׁבוֹן,
וּמִשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ עַל בּוֹרָאוֹ - שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה
אֶת הַטּוֹב בְּיֹתֵר עֲבוּרוֹ. וְזוֹ מִדָּה נִפְלְאָה
בְּאֵמוּנָה.

אֲךְ יֵשׁ מִדָּה בְּאֵמוּנָה טוֹבָה מִזֹּה, וְהוּא,
שֶׁהַיְהוּדִי כֵּן מִחֲשָׁב אִךְ שֶׁעַל פִּי טֵבַע
אֵין לוֹ שׁוּם רֹחַ וְהַצְלָה בְּטוֹחָה, וְהוּא
מִתְבּוֹנֵן אִךְ שֶׁלְטָבַע (הַעוֹרֵף דִּין, הַבִּנְיָן,
הַרְפָּא, הַעֲשִׂיר, הַגָּבוֹר, הַצָּבָא וְכו') אֵין
בְּאֵמָת כֹּחַ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ, עֲבָדָה שֶׁהֵם
אֲכֻזָּבוּ כָּל כֹּה הִרְבֵּה פְעָמִים, וְאֵם כֵּן הֵם
כּוֹלִים לֶאֱכֹזֵב גַּם עֲכָשׁוּ, וְאֵז הַיְהוּדִי
אוֹבֵד עֲצוֹת (מִהֲטָבַע), וְחוֹזֵר וְאֹמֵר
לְעֲצָמוֹ: אֲף שְׁאִין לִי תִקְוָה מִהֲטָבַע,

מאת הגאון הרב ישראל משה שליט"א

דרך חכמים

נערך ע"י המשפיע הגאון הרב שלום פרקש שליט"א

שביבי אור מהליכותיו ודרכו בקודש של רבינו הגאון הינוקא שליט"א

"לב האדם לאדם" (משלי כז, יט)

בעת שברא הקב"ה את העולם היתה אחדות, אדם אחד ואילן אחד, וכל נשמות ישראל היו מחוברים יחד. ועל ידי החטא נתהווה פירוד, שממנו נעשה ריחוק לבבות ושנאת חנים חילוקים ופירודים רבים, והמח והלב נתרחקו זה מזה.

ולכן עלינו להתעסק בבניית ה'לב', בחיבור בין לב האדם לבוראו, ושיעשה כל דבר מתוך הלב לפני ה', ולעסוק בחיבור הלב והרחמים של אדם על חיורו, ואיגוד לבבות כלל בית ישראל. וכאשר יש גילוי של אהבה ורחמים בלב האדם, גם במעשה קטן נעשה למעלה שעשועים נפלאים - כאילו עשה אותו אדם יחודים ועליות נשגבות כדרכי הצדיקים.

וכאשר האדם מתחבר ללב, נכנס בו רחמים, שזה ענין האהבה וההתקשרות, ו"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם" (משלי כז, יט), פירוש, שכמו שהלב שלו חסר, כך הלב של מעלה כביכול חסר כנגדו, וכאשר הלב שלו שרוי באהבה ושלום, כך הלב של מעלה מראה לאדם פנים של שלום, ומתעורר עליו ברחמים, וכך יכול האדם להתחבר לתורה ולאחייו בני ישראל, ובאהבה לכל הבריא.

וכאשר יתגלה צד האהבה והרחמים, תסור התחרות והקנאה, וכל נשמות ישראל יתעוררו ברחמים זה לזה, ומזה תיפתח הישועה. כי כל ישראל הם אחד - ונעשים ככתר גדול למלך מלכי המלכים. כי ה' יתברך לוקח כל נשמה ושם בה כאבן יקרה ביותר שנבחרה להיות בכתר העליון, כל אחד משובץ במקומו, ודוקא מכולם ביחד נעשה שלימות הכתר.

נשמות ישראל, הם כמו כלי נגינה. אחד תוף, אחד כינור, אחד נבל, אחד פסנתר, אחד חליל, שלכל אחד יש את הייחודיות שלו. וכאשר מעלה כל אחד לפני השי"ת את עבודתו הייחודית, הוא כניגון נפלא לפניו יתברך, ובזה רואים למעלה את הפאר והיופי שבכל אחד, ואת החיבה והשמחה שיש לו לפני ה'.

פני דרך

אמונת חכמים

א. בכלל מצוות אהבת ה' שנאמר בה "ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו'", היא המצוה לאהוב לחכמי ישראל בכל לבבינו נפשינו ומאודינו, כמו שאמרו חז"ל 'את' - לרבות חכמי התורה.

ב. קיום מצות הדביקות בה' כמו שכתוב "ולדבקה בו", "ובו תדבק" (והרי אי אפשר לאדם להדבק בשכינה), הוא על ידי אמונת חכמים ודביקות הנפש באהבתם (כמובא ברמב"ם דעות פ"ו ה"ב), כי המה היכל ה' כבית המקדש ששרתה בו השכינה באמצעות הלוחות שבארון - שבתוכם היתה נשמת התורה. וכך, חכמי התורה שהתורה חקוקה על לוח ליבם הטהור, היו משכן לשכינה, ובאמצעותם נמשך חיות וקיום כל העולמות.

ג. אמונת חכמים היא יסוד התורה וסוד קיומנו בכל הדורות, כי מכח האמונה והתקשרות הלב באהבתם נמשך אלינו יראת ה' טהורה ואהבתו יתברך, ואור הדעת הבהיר, ואמונה וקדושה, ושאר מעלות טובות. ובכל דור שידענו לאהוב את חכמי ישראל יותר מכל דבר - כמו שהם מסרו נפש עבורינו באהבה, באנו מכך לידי קדושה וטהרה ואור התורה, והלכנו בדרך הישר, וזכינו לכל טוב.

ד. נשמות הצדיקים נשלחו מאת ה' ברוך הוא בכל דור ודור כדי להורם אותנו ולהכניס בנו דעת אמת כמה ה' אוהב אותנו ושמח בנו, וכמה אור ותקווה יש בנו, עד שכל אחד יראה בעצמו רק טוב, ואת האור הגדול שבוקע ממנו. וכנגדם הסטרא אחרא העמידה תמיד את רשעי הדורות, שהפיצו דעת שקר בעולם שכביכול ה' לא שמח בנו ולא אוהב אותו, ושאינן תקוה לישראל, ושעומדים לבוא חשיכות וצרות, עד שהשקיעו את העולם במחשבות של אבדון וכליון. והבחירה בחיים - היא לדבוק בדעת האמת שגילו צדיקי הדורות.

ה. לימוד התורה של הצדיקים הוא לימוד זך וטהור - במטרה לקרב את הכל אל הבורא יתברך, ולגלות מלכותו החל מארבעת אמותיהם שלמדו בהם את התורה, ומשם בכל העיירה, ובכל הארץ, ובכל העולם, ומרקיע לרקיע, ומעשיה ליצירה, ולבריא, ולאצילות וכו' (יותר ממה שנעשה בתיקוני התפילה מעולם לעולם וכו'), עד כסא הכבוד, ומשם לארבעת פינות המרכבה, ומשם לארבעת היסודות, אש דקדושה, רוח דקדושה, מים דקדושה, ועפר דקדושה, ומבטלים כח אש רוח מים עפר דסטרא אחרא, והיה מתגלה כבוד אדונו הבורא ברוך הוא בכל העולם כולו. ומזה היו מגיעים הברואים ליראת ה' ואהבתו, והיה נופל על כולם אימתה ופחד מגדולת אדונו הבורא ברוך הוא אשר בחר בעושי רצונו, והיתה מתחזקת האמונה, וכך החזיקו מעמד בכל נסיונות הגלות.

ו. כאשר האמינו בכח תורתם, היו פוסעים דרך ארוכה כדי לזכות לשמוע תורה מפיהם באימה ויראה ובאהבה רבה, והיה נמשך עליהם שכל זך ורוח חדשה, וגם הגוף היה מתעלה. והיה ניכר שאור ה' מאיר על כולם. ובעת ששבו לביתם, השכינה היתה מלווה אותם, והיו ממשיכים לשם את אור התורה והקדושה שזכו לה, ומטהרים את כל המקומות, ויכלו לפעול עניינים רבים. והכל מכח אמונת חכמים.

פניני משולחן שלמה

נעדר מגליונות משולחן שלמה לרבינו הגאון הינוקא

הידוד והידוש

באיזו מיתה דימה אליפז להדוג את יעקב?

כתב השל"ה (שער האותיות, קדושה אות תמו) בנוסח תפילה שתיקן, שאם נתחייב 'חנק', יהי רצון שינצל בזכות יעקב אבינו עליו השלום שהצלת אותו מיד אליפז בן עשיו שבא בדרך לחנקו ולהמיתו וניצול.

באיזה יום לראשונה לא התפלל יעקב מנחה?

כתב בספר ברית שלום הקדמון (פ' ויצא) שכיון ששקעה השמש ליעקב שלא בעונתה, הפסיד תפלת מנחה, ולכן תיקן אז תפילת ערבית, וכמו שאמרו חכמים (במסכת ברכות כו.) שאם טעה ולא התפלל מנחה מתפלל ערבית שתיים.

האם בימי האבות היו דרים בעיר לוז?

כתב בתפארת יהונתן (בראשית כח, יח) שיש מתרגמים 'לוז' לשון נבדל, שהיו יודעים ששם הוא מקום שכניה, ולכן היו בני אדם נבדלים משם, חוץ מיהודים ועוד כמה מיוחדים, ולכן נקרא לוז לשון נבדל מפני שהיו נבדלים משם בני אדם.

האם לבן היה ממש בצבע לבן?

מובא במדרש (ב"ר ס, ז) שהיה לבן הארמי 'פרדוכוס', ופירש בעץ יוסף בשם הערוך, שהיה משונה בלובן, ועל שם לובן עורו שהיה נפלא, נקרא לבן.

מדוע לא הדליק יעקב נר לראות אם זו רחל או לאה?

מובא בילקוט ראובני (חלק עונג שבת, אות ה) שמשתה לבן לנישואי לאה היה בערב שבת בכניסת השבת, שנזדווגה ליעקב בליל שבת, וסימן לדבר ש'משתה' גימטריא 'שבת גדול', וכן 'דבר בעיתו מה טוב' בגימטריא 'שבת גדול'.

שתי נשים צדקיות בפרשה שהוחלפו שמותיהן.

כתב בפ' הרא"ש (פ' ויצא) בשם הרב רבי דן אשכנזי, שלבן החליף את השמות של רחל ולאה, וקרא ללאה רחל.

האם רחל ולאה היו תאומות?

מובא בסדר עולם רבה (פ"א) שרחל ולאה נישאו ליעקב בגיל 22, כי היו תאומות, רחל נפטרה בגיל 36, ולאה לא עברה על מ"ד שנה.

מה שמותיהם של הורי זלפה ובלהה?

מובא בבראשית רבתי (פ' ויצא) שלאביהם של בלהה וזלפה קראו 'אחותי', ולאיים קראו 'חווה'.

איך יעקב גנב את לבן וברח לז?

ביאר בספר מנחה בלולה (פ' ויצא) כיצד היה יעקב גונב את לב לבן ולא אמר לו שהוא בורח, כי על כל דבר קטן שהיה בינו לבין לבן היה מפחידו תמיד ואומר כי בורח הוא, ואחרי שתמיד היה אומר כן ובכל זאת לא ברח, חשב לבן שאין לחוש לדבריו, וזאת היה מחכמת יעקב אבינו ע"ה כדי שלא ירגיש לבן כשיברח באמת.

מי גילה ללבן שיעקב בורח?

הביא בעל הטורים מדרש שעמלק גילה ללבן על בריחת יעקב, אמנם בתרגום יונתן מובא שאחרי שהלך יעקב עמדו הרועים על הבאר ולא מצאו מים, והמתינו שלשה ימים שמא תעלה הבאר מים, ולא העלתה, ואז באו ללבן ביום השלישי וידע כי עזב יעקב, שבזכותו היתה הבאר מוצפת עשרים שנה. ובהעמק דבר כאן ביאר, שרועי צאן לבן שהיו תחת יעקב הם גילו שברח.

נפלאות מתורתך

מזמן אדם הראשון היו המלאכים מצפים לראות את דיוקנו של יעקב

וְהָיָה מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וְיֹרְדִים בּוֹ (כח, יב).

בספר צרור המור (פ' ויצא) הביא מדרש שכשבא אדם הראשון אמרו מלאכי השרת שהוא הדמות שהם משתוקקים לראותו, ואמר להם הקב"ה זה גנב הוא, לפי שעבר מאמר פי בענין פרי עץ הדעת, וכשבא נח אמרו שזה הוא, ואמר להם הקב"ה זה שיכור הוא (ששתה מהיין ונתלגלג באהל), וכשבא אברהם אמרו המלאכים זה הוא, ואמר להם הקב"ה זה גר הוא, כלומר שלא היה לו זכות אבות, וכשבא יצחק אמרו המלאכים זה הוא, ואמר להם הקב"ה זה אוהב את שונאי עשיו, אבל כשבא יעקב אמרו זה הוא, ואמר להם הקב"ה זה האיש אשר אתם מבקשים.

וכעין זה מובא במדרש ילמדנו (פ' ויצא) שמיום שברא הקב"ה את העולם היו המלאכים משבחים להקב"ה ואומרים "ברוך ה' אלהי ישראל", ולא היו יודעים מי הוא 'ישראל' הזה, וכיון שבא יעקב לבית אל, עלו המלאכים שלוהו למרום ואמרו להם למלאכי השרת, אתם מבקשים לראות את האיש שאנו משבחים שמו של הקב"ה על שמו, רדו וראו, הנה אותו האיש, והיו המלאכים יורדים ורואין את דמותו ואומרים בודאי זו הצורה וזה הדמות חקוקה בכסא הכבוד, וענו כולם ואמרו "ברוך ה' אלהי ישראל".

כמה צדיקים זיע"א זכרו שהיו בצאן של יעקב אבינו עליו השלום

וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מֵאֵד מֵאֵד לֹא צֹאן רְפוּת (ל, מג).

מובא בספר חקל יצחק (פ' ויצא) שהמגיד הקדוש מקאזניץ זיע"א אמר שזוכר שהיה מגולגל בצאן לבן. ובספר טיול בפרדס (תנינא, אות ע, סעיף ח) מובא שאמר הרה"ק האוהב ישראל מאפטא שזוכר שהיה בצאן של יעקב אבינו ע"ה, וזוכר את השרביט שנתן עליו להטותו הדרך. וכן מובא בספר שארית יעקב (פרשת וישב, עמ' נ), ובספר וילקט יוסף (עמ' קיא). ובספר עשר אורות (מערכת ז אות יג) הביא בשמו שהיה אומר בסדר העבודה ביוהכ"פ "וכך הייתי אומר אחת ואחת וכו'", שגם זכר שהיה אח"כ כהן גדול בבית המקדש.

וכן מובא בספר שפע חיים (ח"ד עמ' לו) על האוהב ישראל מאפטא, והוסיף שהרה"ק מקאלוב היה שר את השירים של יעקב אבינו ע"ה שהיה מזמר אז כשהיה רועה את הצאן. ועוד מובא שם (בחלק יג, עמ' שלז), שהגאון בעל הדעת קדושים הרה"ק רבי אברהם דוד מבוטשאטש אמר שהוא זוכר עוד שהיה מגולגל בצאן לבן, ואף זכור לו שקיבל הלקאה כשרצה לסטות מן העדר.

וכיוצא בזה מובא בספר דברי יואל (פ' במדבר, עמ' פו) שזקנו הישמח משה אמר שזוכר שהיה כמה פעמים בעולם הזה ובפעם הראשונה היה מגולגל בצאנו של יעקב אבינו ע"ה, וזוכר את הנגינות ששר יעקב אבינו ע"ה, וגם קיבל מכה במטה של יעקב אבינו ע"ה, ונשאר לו סימן בגופו גם בגלגול זה. ובפעם השנייה היה בדור המדבר, ובמחלוקתו של קרח לא התערב לשום צד, ובפעם השלישית בא בירמיה הנביא. וכ"ה בספר גדולת יהושע (עמ' יז).

בס"ד

חדש! קו דורשי

בשורה משמחת לציבור הקדוש

נפתח קו מיוחד גדוש במסרים נפלאים, שיעורים פינות יומיות ועוד, בו ניתן להתחדש בדברי אלוקים חיים מתורת רבני בית המדרש שליט"א על פי דעת רבינו הגאון הינוקא.

03-5502228

1

שלוחת העדכונים,
פינות יומיות,
ראיונות ועוד

2

שיעורים של מו"ר
הגאון הינוקא
(מתוך "קו שיעורי הינוקא")

3

שיעורי מורנו
הגאון הרב
יחזקאל צמח
שליט"א

4

שיעורים מאת
רבני ביהמ"ד
"דורשי"

5

הנהגות ועובדות
ממורנו ורבנו
הגאון הינוקא

6

שלוחת הניגונים
ניגוני הינוקא
וניגוני הקודש

7

השארית הודעות
למערכת

8

שלוחת
השידורים החיים

9

להוספה או הסרה
מרישמת התפוצה

אני מיחל ותולה את עיני לתשועת ה' - ובוטח בו יתברך שהוא מעל הטבע. וזה מעלה יותר מהראשון שבטח תכף, ללא התבוננות באפסיותו של הטבע שאינו יכול להושיעו, כי יכול להיות שביום מן הימים יראה איך שעל פי טבע הצליח פתאם באפן מיוחד, ואז האדם חושב באמת ובתמים שיש ביד הטבע להועיל לו או להזיק לו. אך זה שהתבונן קדם שאין לו תשועה על פי הטבע - ומתוך זה תולה תקותו בבורא, הוא המאמין השלם - שכל רוח לא תבלבל אותו, וידע שהאמת הוא שהבורא ברוך הוא הוא זה שעשה את הדבר.

ואם כן, אומר השם משמואל, יעקב אבינו עליו השלום היה המאמין השלם - שעשה קדם חשבון והתבונן איך שהטבע לא יכול להושיעו, ואין לו תקנה מהטבע, ורק לאחר שהחזיר בלבו איך שהטבע לא יכול לעזור לו, "חזר ואמר", כלומר חזר מההתבוננות מהטבע, ואמר "עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ" - רק הבורא יתברך יכול לעזור לי.

וזהו "כיתרון האור מן החשך" (קהלת ב, יג), שיש יתרון ומתיקות לאור והקדשה על ידי שמתבונן קדם בחשך ומכיר בעליבוته ובאפסיותה (כאמור, מתוך האין ספור פעמים שתלינו בה את תקוותינו והתאכזבנו), ומתוך כך תולה תקותו בבורא יתברך.

מהנעשה והנשמע

רשמים ומראות קודש מסיום הזוהר הקדוש וש"ס משניות ומפרשים עם מו"ר הגאון הינוקא שליט"א.

לבקשת רבים ניתן לשמוע בקו 'שיעורי הינוקא' את השיעורים האחרונים והמאמר היומי.
מספר הקו 02-5-306-506
האזינו ותחי נפשכם

לציבור הקוראים היקר, הדפסת העלון כרוכה בהוצאות רבות, העלון יוצא בצמצום והביקוש עצום. ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס לעמותת יד להועיל עבור 'דורשי'.
או בהעברה בנק מזרחי טפחות (20) סניף: 417 (גאולה) מס' חשבון: 521025
שם העמותה: 'יד להועיל' - עבור העלונים.
תרומה מוכרת לצרכי החזר מס (סעיף 46)